

Sygn. akt I ACz 14/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin (spraw.)
Sędziowie:	SA Grażyna Demko
	SA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014 r. na rozprawie

sprawy z powództwa **R. G.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w Rzeszowie**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z dnia 8 października 2013 r., sygn. akt I C 1367/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie w sprawie z powództwa R. G. przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w Rzeszowie o zapłatę, stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie jako właściwemu.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie powód dochodzi od strony pozwanej kwoty 24.029,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W myśl art. 16 kpc sądy rejonowe rozpoznają wszystkie sprawy z wyjątkiem spraw, dla których zastrzeżona jest właściwość sądów okręgowych. Natomiast zgodnie z art. 17 pkt 4 zdanie pierwsze kpc sprawy o prawa majątkowe należą do właściwości sądów okręgowych, jeżeli wartość przedmiotu sporu przewyższa siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych. Przedmiotowa sprawa, w której wartość przedmiotu sporu wynosi 24.030 zł, nie należy do spraw zastrzeżonych do właściwości sądów okręgowych.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł powód, wnosząc o jego zmianę poprzez przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu jako właściwemu w przedmiotowej sprawie.

W uzasadnieniu zażalenia wskazał, iż w jego przekonaniu niesłuszne jest przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do rozpatrzenia, bowiem to ten Sąd jest stroną pozwaną przez niego, a reprezentujący pozwanego Prezes

Sądu Rejonowego osobiście uczestniczył i podejmował decyzje w sprawach stanowiących przedmiot sporu. Stwierdził następnie, iż właściwość Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie wynika z art. 52 § 1 kpc, w myśl którego o wyłączeniu sędziego rozstrzyga sąd, w którym sprawa się toczy, a gdyby sąd ten nie mógł wydać postanowienia z powodu braku dostatecznej liczby sędziów – sąd nad nim przełożony, którym jest na podstawie art. 508 § 2 kpc jest sąd okręgowy. Wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Rejonowego uznać należy za uzasadniony w świetle art. 48 § 1 pkt 1 kpc.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

Należy zauważyć, że powód błędnie utożsamia ze sobą dwie odrębne instytucje prawne: wyłączenia sędziego oraz stwierdzenia niewłaściwości rzeczowej sądu. Zgodnie z art. 200 § 1 kpc, sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekazuje sprawę sądowi właściwemu. Z kolei z art. 16 oraz art. 17 pkt 4 kpc wynika, że w sprawach o sprawy majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu nie przewyższa siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych (tak jak ma to miejsce w niniejszym postępowaniu), rzeczowo właściwe są sądy rejonowe, a nie sądy okręgowe. Przenosząc te rozważania na realia przedmiotowej sprawy, trzeba zgodzić się z Sądem Okręgowym, że rzeczowo właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest Sąd Rejonowy w Rzeszowie, a nie Sąd Okręgowy w Rzeszowie, do którego wniesiono pozew.

Zupełnie odrębną kwestią jest natomiast złożony przez powoda w pozwie wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w Rzeszowie. Po przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie, wniosek taki zostanie rozpoznany, przy uwzględnieniu regulacji zawartej w art. 52 § 1 kpc.

Z tych też względów, w ocenie Sądu Apelacyjnego, orzeczenie Sądu pierwszej instancji było zasadne.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.